

Jeg vil gerne føje endnu et Par Ord til angaaende Stenindustriens Interesser. Der er fra Stenindustrien indgivet et Andragende til Ministeren for offentlige Arbejder gaaende ud paa, at man, naar man nu skal til at forny Indkaldelsen af Tilbud til Lille Bælts Broen, vil vise denne Industri den Imødekommenhed at affatte Betingelserne saaledes, at der bliver givet Lejlighed til at indgive særlige Tilbud paa Granitarbejdet. Granitarbejdet betyder jo en saa stor Del af hele dette store Foretagende, at man vil forstaa, at man paa Bornholm meget ønsker, at der maa blive en fuldt offentlig Licitation ogsaa for den Del af Arbejdets Vedkommende, idet man frygter for, at det under de Betingelser, der er fastsat for denne Licitation, skal kunne gaa saaledes, at der bliver manipuleret med de Tilbud, en Entreprenør indkalder paa Udførelsen af Granitarbejdet.

Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Minister for offentlige Arbejder maatte se sig i Stand til at give et imødekommende Svar paa de Ønsker, jeg her har fremsat, og som altsaa ogsaa har faaet Udtryk i et Andragende, der er indsendt til den højtærede Minister. I øvrigt stiller Forholdet sig desværre saaledes, at Indførselen fra Udlandet af de Varer, der er Tale om at producere for Stenindustriens Vedkommende, har været i Stigning i de sidste Aar, for hvilke der foreligger Opgørelse. Ogsaa dette tyder paa, at man staar i Vanskeligheder fremdeles, og at der kan være Anledning til fortsat at vise denne Industri nogen Opmærksomhed og Velvillie paa tilsvarende Vis, som det er gjort i en Aarrække.

Jeg skal endnu blot føje til, at man selvfølgelig fra Stenindustriens Side er fuldt klar over, at den Støtte, der ydes fra det offentliges Side i Form af Fragttilskud og lignende, er noget, der kun kan være af midlertidig Karakter. Man er indforstaaet med, at det er en Ordning, man ikke kan kræve skal være gældende ud i Fremtiden, den maa have Midlertidighedens Karakter, men man ønsker, at der endnu i et Par Aar maa fortsættes med denne Ordning, som har været gældende til saa megen Gavn i de sidste Aar.

Jeg skal dernæst ganske kort berøre et andet Spørgsmaal af bornholmsk Interesse. Det er Spørgsmaalet om Fiskerihavnene. Der har i de senere Aar været indsendt Andragender om Støtte til Udvidelse og Istandsættelse af flere Fiskerihavne ovre paa Bornholm. Der har været Tale om Udvidelse og Forbedring af Fiskerihavnen ved Tejn i Olsker Sogn. Et Andragende om Støtte

hertil blev i sin Tid indsendt og var bl. a. motiveret med Henviisning til et Forhold, som i ikke ringe Grad har haft Betydning paa Bornholm i de senere Aaringer, nemlig at Rødspættefiskeriet er kommet til at gøre sig gældende, hvad der ikke tidligere var Tilfældet. Dette, at man er kommet ind paa Rødspættefiskeri, har naturligvis medført, at der har været Brug for større Baade, og dette medfører naturligvis igen, at de smaa Fiskerihavne ikke afgiver tilstrækkelig Plads.

Nu er der indsendt et Andragende fra Sandvig Fiskerihavn, som desværre er i den Situation, at den Mole, der betyder noget for den paagældende Havn, truer med at ramle ned, og man risikerer en skønne Dag slet ikke at have noget Sted i Sandvig, hvor man kan komme i Læ med de smaa Baade, som hører hjemme paa dette Sted. Jeg vil bede om, at man tager velvilligt imod dette Andragende, og henstille, at man paa ny optager Spørgsmaalet om eventuel Støtte til Forbedring af Forholdene ved Tejn Havn, ligesom jeg meget kunde ønske, at man vilde stille sig velvilligt overfor en Henvendelse, der i sin Tid blev indsendt med Hensyn til Tilvebringelse af en lille Mole ved Fiskerlejet Melsted.

Jeg vil ikke paastaa, at man fra det offentliges Side i den svundne Tid paa nogen Maade har stillet sig karrigt eller uvilligt overfor de bornholmske Fiskerihavne, men i de Tilfælde, jeg her har nævnt, stiller det sig alligevel saaledes, at der nu er meget stærke Ønsker om, at Forholdene maa blive forbedret. Man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, naar man mødes med de Folk, der er interesserede i disse Spørgsmaal, at der undertiden fra deres Side falder Bemærkninger om, at naar Rigsdagen synes at have Millionbevillinger til Raadighed for Fiskerihavne i Jylland paa Steder, hvor der ingen Fiskere bor, kunde det dog maaske ikke være af Vejen, at man ogsaa stillede sig en Smule velvilligt overfor de smaa Fiskerihavne paa de Steder, hvor der dog bor en Del Fiskere.

Jeg vil, idet jeg nævner Spørgsmaalet om de store Bevillinger til jyske Fiskerihavne, tillade mig at fremdrage en Udtalelse, der forleden Dag blev fremsat af en paa dette Omraade saa sagkyndig Mand som det ærede Medlem Hr. Sundbo, der i sin Tale gjorde opmærksom paa, at der nu ved Forlæggelsen af Fiskeriet fra Nordsøen til Islands Kyster var fremkommet Vidnesbyrd om, at Nordsøen snart er udfisket. Jeg skal ikke komme ind paa nogen nærmere Bedømmelse af dette Spørgsmaal, men har